

[Rager.]

kede Grundlag betegner det sig saa som et Afviklingsforslag. Det havde efter mit Partis Mening og Anskuelser været langt at foretrække at lovgive paa det første Princip Grundlag, men jeg indrømmer, at vi ogsaa anser det her givne Princip for at være et i hvert Fald *diskutabelt* Grundlag, selv om det altsaa for os er det subsidiære, det mindre ønskelige i Stedet for det mere ønskelige. Vi mødte altsaa til Diskussion paa det Grundlag, som er nedlagt i Venstres Forslag, men dér maa jeg beklage, at det kun i saa ringe Grad har været muligt at faa ført en saglig Diskussion — ja, det er maaske galt sagt, thi der var ikke noget i Vejen for at diskutere, det vilde man i og for sig gerne, men tage Hensyn til Resultaterne, der kom ud af en saglig Diskussion, tage Konsekvenserne ved at ændre Forslaget, det vilde man ikke. Forhandlingsvillien fra Venstres Side angaaende Enkeltheder i Forslaget har været yderst ringe. Den højtærede Ministers Forslag foreslog Revision allerede i Rigsdagssamlingen 1932—33. Det Forslag, der foreligger her, gaar jo noget længere.

Den forelagte Betænkning giver Udtryk for, at vi fra vor Side ligesom Socialdemokraterne kun med store Betænkneligheder er gaaet med til at anbefale det foreliggende Forslag, og dette maa forstaas særlig ud fra den Betragtning, at Forslaget forekommer os for lidt udarbejdet; det er paa for mange Punkter saaledes affattet, at der kan blive Anledning til Stridigheder, som kunde undgaas, hvis vi havde udformet det lidt bedre, og jeg har ikke helt kunnet bøje mig for det sagligt rigtige i den Betragtning, man har anlagt fra Forslagsstillerens Side, nemlig den, at man i et Afviklingsforslag ikke kan give Plads for en tydelig Udformning af Forslagets Bestemmelser. Det forekommer mig, at det maa gælde for enhver Lov, hvad enten den skal gælde for en lang Tid, for en kort Tid, eller det er en Afviklingslov, at det maa være Rigsdagen magtpaaliggende ikke at være bange for at anvende et Par Paragraffer mere eller mindre, blot det er let forstaaeligt, blot det er tydeligt.

I nogen Grad er Ulemperne modvirket derved, at der i Fællesbetænkningen fra de 3 Partier, som indstiller Forslaget til Vedtagelse, er indsat nogle forklarende Bemærkninger. Men selv derefter lader det paa nogle Punkter noget tilbage at ønske.

Der er Punkter, hvor Forslaget byder en særlig Forringelse af Indenrigsministerens oprindelige Forslag. Jeg er betænkelig ved, at man skal anvende de almindelige Retter i

Stedet for den foreslaaede særlige Boligret, for jeg tror, det vil betyde en vanskeligere Rettergang. Jeg tror heller ikke, det bliver billigere for det offentlige eller for de stridende Parter. Jeg tænker paa den uheldige Stilling, de Lejere kan faa, der har kort Opsigelsesfrist. Der findes Lejere, der har en Opsigelsesfrist paa kun 14 Dage; de kan 14 Dage før April Flyttedag blive stillet overfor Krav om Lejeforhøjelse i Anledning af Ejendommens Modernisering. De vil kun have ringe Tid til at undersøge, om Kravets Højde er berettiget, og til eventuelt at faa prøvet en Protest for Retten. Og medens man efter Forslagets første 3 Paragraffer, der gælder for Provinsens Lejeforhold, Aagerparagrafferne, fritager Lejeren for Retsgebyr og Anvendelse af stemplet Papir i de af ham rejste Retssager, giver man ikke Lejeren i Stor-København samme Fordel. Hvad har Hovedstadens Lejere gjort, at de skal stilles daarligere paa dette Omraade end Provinsens! Kan det sagligt begrundes ved, at vi staar overfor en Afviklingslovgivning?

Paa alle de mange Punkter, hvor Indenrigsministerens vel udarbejdede Forslag gav Mulighed for paakrævede Ændringer i de bestaaende Forhold, ogsaa for berettigede Lejeforhøjelser, for bedre Udnyttelse af større, svagt befolkede Lejligheder m. m., betyder det Forslag, som nu foreligger, en Stivnen. Jeg vil tro, at de Grundejere, der — maaske i Øjeblikkets Hede og uden at have tænkt sig alt for meget om — udtalte sig saa stærkt mod Ministerens Forslag, da det forelaa, nu paa mange Punkter kun med Beklagelse ser det forsvinde. Det foreliggende Forslag lader Mulighed aaben for Moderniseringer, det maa indrømmes, ellers vilde det ogsaa have været uantageligt; men Ministerens Forslag vilde efter min Opfattelse ogsaa paa det Punkt have virket bedre, og det vilde neppe have aabnet saa mange Muligheder for Misbrug af Bestemmelserne, som jeg frygter, at det foreliggende Forslag, hvis det ikke kommenteres tilstrækkeligt, vil gøre.

Efter Forslaget falder Indflytningsbestemmelserne bort. Allerede ved første Behandling gik jeg i dette høje Ting meget stærkt ind mod disse Bestemmelser, men jeg erklærede dog, at jeg vilde finde det rimeligt, om man overfor Hovedstadskommunernes Ønske gav en kortere Afviklingstid paa dette Omraade. Dette har Venstre afslaaet at forhandle om. Ja, Kravet er ikke rejst stærkt igen fra anden Side, og jeg, der principielt er imod disse Bestemmelser, ser dem for saa vidt gerne falde bort, men jeg